

Људи кратко памте. Ем кратко памте, ем не повезују два и два... Новинари би морали да памте, да памте и да ствари доводе у везу. Међутим, оно што се представља као новинар, и што ради у већини новина – част изузецима, и на свим телевизијама – нема изузетака, нити дуго, нити критички мисли, нити повезује ствари. Није ни чудо да се на интернет порталима, отвореним критичкој мисли, појавила потпуно нова генерација (не мислим на узраст) оних који се понашају у складу са нормама новинарске професије. А потребно је само пратити, памтити и повезивати.

Ево једног примера.

Година 2007.

И тада председник Србије, Борис Тадић је дао интервју хрватској телевизији, емисији „Недељом у 2“, односно новинару Александру Станковићу. На питање новинара какав је његов став о хомосексуалним браковима, Тадић је неспреман и поред тога што је припреман, прилично површно и делимично прихватљиво одговорио : „*То је још једна демократска дебата и сматрам да сваки човек има право да исказује своју сексуалну оријентацију....мммм...мислим да у овом тренутку на простору Балкана, у Србији или Хрватској, идеја легализације хомосексуалних бракова није реална*

“. На инсистирање новинара да каже своје лично мишљење, Тадић каже: „

Исто то

“. Новинар га пита да ли мисли да то није реално или да није добро да се организује?

Тадић одговара: „

Опет

не активирате само мој политички већ и стручни капацитет...

“ Станковић га прекида и цитатом активира Тадићеве капацитете и сасвим разложне речи из једног интервјуа: „

То није добро – не верујем да су такви бракови породични амбијент који би за децу био спешујући

“, крај цитата. Тадић даље каже: „

Говорим као психолог... што се тиче деце у хомосексуалним браковима, постоји један огроман психолошки проблем – свако људско биће има потребу и за мушким и за женским идентитетом и тако се изграђује. Уколико имате потпуно једнополни идентитет, увек имамо, по правилу, скоро увек имамо – проблем... Постоји низ озбиљних питања...мислим на ово питање које сте сада покренули и које се ослања на питање слободе појединца, па у том смислу, сваке па и полне слободе, можда, можда,

производи проблеме кад је у питању породица и одрастање тог неког новог појединца
“.

Јасно је да је Тадић тада, пре три године, или пре више од три године (још ранији интервју који цитира Станковић) имао другачије ставове него данас, 2010. године, и јасно је да је те исте, ставове као и 2007. године, имао и прошле године у ово доба, када се поводом параде није огласио, нити је примио организаторе. Дакле, до јуна ове године када је примио организаторе параде и снажно подржао исту, Тадић је имао један, другачији став. До тада је говорио да је легализација хомосексуалних бракова нереална и са политичког и његовог лично-стручног становишта. Говорио је да су такви бракови штетни и да производе проблеме. Такође, у последњем ставу Тадић указује на то да питање људских права и полне слободе производи проблем у једној важнијој области, области породице и одрастања. Из овога се јасно схвата да су породичне вредности и права детета важнији од права на изражавање сексуалне оријентације и да се ово друго право има потчинити оном првом.

Одмах после интервјуа хрватској телевизији Тадића је жестоко напао Предраг М. Аздејковић, лидер „ГЛИЦ“, организације „Геј лезбијски инфо центар“ и по споственим речима лидер педера Србије („Први педер Србије“) на свом блогу, на сајтовима Квирија и Мај егзит, назвавши га „Лицемерни хомофоб звани Борис Тадић [\[1\]](#)“ (у наслову) и острвљујући се на поменути Тадићев интервју Станковићу. Аздејковић Тадићеве ставове назива безобразлуком и глупошћу а овога „истакнутим хомофобом“. Овде констатујем да се лепо види механизам којим се служе, наводно угрожени педери – сатанизовање и етикетирање људи који имају супротстављено мишљење или који другачије мисле, које називају хомофобима, а чешће нацистима и фашистима. Још крајем маја Аздејковић и друштво су отишли тако далеко да су на Јутјубу поставили спот „Ко је хомофоб а ко толерантан у Србији“

[\[2\]](#)

у коме међу хомофобе сврставају редом – Бориса Тадића, Велимира Илића, Војислава Шешеља, Борислава Пелевића, Александру Јанковић, Јелену Жигон, Данила Лазовића (који је преминуо годину дана пре него што су га поставили у тај спот, што говори о безобзирности аутора), Бору Ђорђевића, Оливеру Катарину, Тонија Монтана и моју маленкост. Као хомофиле навели су Наташу Кандић, Борку Павићевић, Горана Свилановића, Ненада Чанка, Богољуба Карића, Наташу Мићић, Биљану Србљановић, Јелену Милић, Чедомира Јовановића, Жарка Кораћа, Весну Пешић, покојну Биљану Ковачевић Вучо и друге. На крају спота следи ингениозно питање: „Који је твој тим?“ Овом приликом кажем, ови хомофили сигурно нису мој тим. Скаредно је што је спот и даље постављен и поред смрти двоје људи и то сведочи о неморалу оних који су га поставили. Куриозитет је и то да је Тадић и даље у тиму хомофоба иако је ове године (и заувек) одлучио да заигра за тим хомољуба. Тадићу хомосексуалци поручују да мора још више да се труди да би га скунули са те листе. Мора да промени мишљење и о хомосексуалним браковима и да ускочи сам себи у уста, те да прихвати став супротан

здравом разуму, супротан ставу психолошке струке, те супротан ставу психијатријске струке, струке његове мајке, уважене професорке Невенке Тадић. Имаће Борис прилику кроз годину дана, када буду организовали нову параду настраности. Што се мене тиче, нити мрзим, нити волим хомосексуалце и сматрам да таквим осећањима нема места кад су они у питању. Таква осећања нису примерена. Дакле, равнодушан сам према анонимним појединцима али нисам равнодушан спрема ПОЈАВЕ. Ову појаву увек треба осуђивати и тазвати је правим именима – извитопереност, поремећај, настраност.

Година 2010.

Председник Тадић је еволуирао али регресијом, тј. дееволуирао је. Еволуирао уназад. Уместо релативно прихватљивих ставова од пре неколико година, председник Србије је заузео у својој педесет трећој години потпуно штетан став, став супротан оном који је имао у педесет другој години живота. Борис Тадић је заузео став који није у сагласности са његовом струком, нити струком његове мајке. Заузео је став супротан здравом разуму и супротан ставу огромне већине грађана Србије (а и даље је на листи хомофоба). Поставља се питање, зашто? Зашто је парада срама „цивилизацијски искорак [3]“, како Тадић каже, и зашто ће одржавање те параде „показати да Србија постаје друштво безбедно за све своје грађане“, како наводи председник? Зашто, када су председник и његов режим одавно добили поуздане информације да је парада огроман ризик и да ће се извесно догодити нереди које полиција неће моћи да спречи? Да ли је могуће да је председник толико неодговоран? За разлику од претходних година и ставова, председник је ове године крајем јуна, поред штеточинских и промашених ставова, и примио представнике хомосексуалних организација и тиме им придао огроман значај и уважавање. Да бесмисао буде већа, један од представника педера је био баш Предраг М. Аздејковић, „Први педер Србије – ППС“. Дакле, био је то сусрет два прва човека Србије, где је онај ППС лидер показао да је јачи и доследнији од првог човека Србије – председника Србије (само ПС). Ко зна, можда ће једног дана Предраг М. Аздејковић бити ПС, а Борис Тадић, како стоји ствар са регресијом његових ставова – ППС?

Да ствар буде још смешнија по Бориса Тадића, промену ставова, извесну дееволуцију, доживео је и Аздејковић, „Први педер Србије“ (и поред остављања Тадића на листи хомофоба). На свом блогу на Б92 (медију који је под контролом Тадићевих људи), дан после пријема код председника, 1. јула Аздејковић пише чланак под насловом : „Мој друг Борис Тадић“ [4] (дакле, не више „Лицемерни хомофоб звани Борис Тадић“). Аздејковић вели да се лепо провео, да је купио нову одећу због посете председнику, да је био код фризера, на маникиру, педикиру, депилацији, бељењу зуба и на шминкању. Има примедбу на количину кафе и на то што није добио пљескавицу и помфрит, као неки други гости. И каже да је био узбуђен и нервозан. Но, већ петог септембра, када је узбуђење спласнуло, а самопоуздање порасло, Аздејковића пише блог, цитирам: „Ко је

прва дама Србије? [5] “ у коме се невиђено руга Борису Тадићу. Укратко, овај „Први педер Србије“ каже да је „традиција да се први педер Србије дружи са првом дамом Србије“. Али да наилази на проблем – „Ко је прва дама Србије?“. Аздејковић каже да му на ум прво пада Небојша Крстић, а онда, после краће, експертизе ипак закључује да се ради о Вуку Јеремићу.

Ето на шта су спали Тадић, Јеремић и Крстић? На то да им се у лице подсмева „Први педер Србије“.

Ко с ђаволом тикве сади (педерима организује параду), тикве му се о главу лупају.

[1] <http://www.myexit.org/node/29402>

[2] <http://www.youtube.com/watch?v=zKyWyJ96eZA>

[3] <http://www.naslovi.net/2010-06-30/seebiz/boris-tadic-parada-ponosa-je-civilizacijski-iskork/1824015>

[4] <http://blog.b92.net/text/15520/Moj%20drug%20Boris%20Tadi%C4%87/>

[5] <http://blog.b92.net/text/15992/Ko-je-prva-dama-Srbije/>